

Väljaandja:	Riigikogu
Akti liik:	seadus
Teksti liik:	terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	01.10.2015
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	29.02.2016
Avaldamismärge:	RT I, 19.03.2015, 57

Tarbijakaitseadus¹

[RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]

Vastu võetud 11.02.2004
 RT I 2004, 13, 86
 jõustumine 15.04.2004, osaliselt 01.05.2004. a.

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
21.04.2004	RT I 2004, 41, 278	01.06.2004
15.12.2005	RT I 2005, 71, 547	08.01.2006
11.10.2007	RT I 2007, 56, 375	12.12.2007
10.12.2008	RT I 2008, 59, 330	01.01.2009
30.09.2009	RT I 2009, 49, 331	01.01.2010
29.10.2009	RT I 2009, 54, 363	01.01.2010
26.11.2009	RT I 2009, 62, 405	01.01.2010
17.12.2009	RT I 2010, 2, 3	22.01.2010
22.04.2010	RT I 2010, 22, 108	01.01.2011, jõustub päeval, mis on kindlaks määratud Euroopa Liidu Nõukogu otsuses Eesti Vabariigi suhtes kehtestatud erandi kehtetuks tunnistamise kohta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 140 lõikes 2 sätestatud alusel, Euroopa Liidu Nõukogu 13.07.2010. a otsus Nr 2010/416/EL (ELT L 196, 28.07.2010, lk 24–26).
20.05.2010	RT I 2010, 24, 117	01.06.2010
20.05.2010	RT I 2010, 31, 158	01.10.2010
30.09.2010	RT I 2010, 77, 590	01.07.2011
12.12.2013	RT I, 31.12.2013, 1	13.06.2014, osaliselt 10.01.2014
19.02.2014	RT I, 13.03.2014, 4	01.07.2014
19.06.2014	RT I, 12.07.2014, 1	01.01.2015
19.06.2014	RT I, 29.06.2014, 109	01.07.2014, Vabariigi Valitsuse seaduse § 107 ³ lõike 4 alusel asendatud ministrite ametinimetused.
18.02.2015	RT I, 11.03.2015, 1	01.10.2015
18.02.2015	RT I, 19.03.2015, 4	29.03.2015

1. peatükk ÜLDSÄTTED

§ 1. Seaduse reguleerimisala

(1) Käesolev seadus kehtestatakse tarbija õiguste tagamiseks.

(2) Käesolev seadus reguleerib tarbijale kauba või teenuse pakkumist ja müümist või muul viisil turustamist kaupleja poolt, määrab kindlaks tarbija kui kauba või teenuse ostja ja kasutaja õigused, sätestab tarbijakaitse korralduse ja järelevalve ning vastutuse seaduse rikkumise eest.

(3) Käesolevat seadust kohaldatakse ka siis, kui kaupleja vahendab tarbijale kauba üleandmist või teenuse osutamist.

(4) Tarbijale kauba või teenuse pakkumisel või müümisel või muul viisil turul kättesaadavaks tegemisel kohaldatakse käesolevat seadust, võlaõigusseadust, toote nõuetele vastavuse seadust ning teisi seadusi. [RT I 2010, 31, 158- jõust. 01.10.2010]

(5) Käesolevas seaduses ettenähtud haldusmenetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse sätteid, arvestades käesoleva seaduse erisusi. Tarbija ja kaupleja vaheliste vaidluste lahendamine ei ole haldusmenetlus haldusmenetluse seaduse tähenduses.

§ 2. Mõisted

Käesoleva seaduse tähenduses on:

1) tarbija – füüsiline isik, kellele pakutakse või kes omandab või kasutab kaupa või teenust eesmärgil, mis ei seonu tema majandus- või kutsetegevusega;

2) kaupleja – isik, kes oma majandus- või kutsetegevuses pakub ja müüb või muul viisil turustab tarbijale kaupa või osutab teenust;

3) kaup – kaupleja pakutav, müüdav või muul viisil turustatav asi või õigus; [RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]

4) teenus – kaupleja pakutav, müüdav või muul viisil turustatav hüve, mis ei ole kaup; [RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]

5) tootja – toote nõuetele vastavuse seaduses määratletud isik; [RT I 2010, 31, 158- jõust. 01.10.2010]

6) universaalteenus – üldistes huvides osutatav ja riigi või teatud piirkonna valdava enamiku elanike kasutatav teenus, milleks on gaasi-, elektri-, soojusenergia-, vee- ja kanalisatsiooni-, jäätmekäitlus- ja sideteenus ning muu samalaadne teenus.

§ 3. Tarbija põhiõigused

Tarbijal on õigus:

1) nõuda ja saada kaupa või teenust, mis vastab nõuetele, on ohutu tarbija elule, tervisele ja varale ning mille omamine ja kasutamine ei ole keelatud;

2) saada pakutavate kaupade ja teenuste kohta vajalikku ja tõest teavet teadliku valiku tegemiseks ning õigeaegset teavet kauba või teenusega seotud riskide kohta;

3) saada tarbijaõigus- ja tarbimisalast teavet;

4) saada nõu ja abi, kui tema õigusi on rikutud;

5) nõuda endale tekitatud varalise ja mittevaralise kahju hüvitamist;

6) taotleda oma huvide arvestamist ning olla oma ühingute ja liitude kaudu esindatud tarbijapoliitikat kujundavate otsuste tegemisel.

2. peatükk TARBIJA TEAVITAMINE

§ 4. Tarbija õigus saada teavet

(1) Tarbijal on õigus saada pakutava kauba või teenuse kohta ohutuse, samuti tervise, vara ja majandushuvide kaitse seisukohalt vajalikku teavet.

(2) Kaupleja ja tootja on kohustatud andma tarbijale enne kauba omandamist või teenuse kasutamist üksikasjalikku teavet kauba või teenuse omaduste ja kasutamistingimuste ning käesoleva seaduse § 10 kohase garantii kohta selle olemasolu korral, samuti hinna ja tasumise tingimuste ning lepingu täitmise ja sellest tulenevate õiguste, kohustuste ja vastutuse, sealhulgas kauba või teenuse suhtes pretensiooni esitamise võimaluste kohta, pidades silmas käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatut.

(3) Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud teabele on tarbijal õigus saada pakutava kauba või teenuse kohta lisateavet.

(4) Tarbijale antav teave peab olema esitatud eesti keeles, kui tarbija ei ole nõustunud teabe esitamisega mõnes muus keeles.

[RT I, 31.12.2013, 1- jõust. 13.06.2014]

(5) [Kehtetu -RT I, 31.12.2013, 1- jõust. 13.06.2014]

(6) Kauba või teenuse eest tasumisel peab kaupleja andma tarbijale kauba või teenuse ostmist tõendava dokumendi, millel on vähemalt:

- 1) kaupleva nimi või ärinimi ja tegevuskoha aadress;
- 2) müügikuupäev;
- 3) iga kauba või teenuse hind ja tasutud summa.

(7) Kui tarbija tasutav summa on väiksem kui 20 eurot, antakse käesoleva paragrahvi lõikes 6 nimetatud dokument tarbija nõudmisel.
[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

(8) [Vabariigi Valitsus](#) või [tema volitatud ministervõib](#) vajaduse korral kehtestada teatud kauba või teenuse kohta tarbijale teabe andmise nõuded.

(9) Käesoleva seaduse §-des 5–7 sätestatud kohaldatakse vallasasjana pakutavale kaubale.
[RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]

§ 5. Kauba märgistuse üldnõuded

(1) Tarbijale pakutaval või müüdaval kaubal või selle müügipakendil või kauba külge kinnitatud etiketil olev märgistus peab olema loetav, arusaadav ja üheselt mõistetav ning vastama kõigile selle kauba märgistuse kohta kehtestatud nõuetele.

(2) Kui kauba märgistuse kohta ei ole õigusaktis nõudeid kehtestatud, esitatakse märgistuses vähemalt kauba nimetus, kui selle puudumine võib tarbijat eksitada.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud kauba nimetuseks võib olla selle kauba määratlemiseks üldises praktikas kindlaks kujunenud väljend, mida vajaduse korral täiendatakse viitega ettenähtud kasutamisele või valmistamisel kasutatud materjalidele, või kauba identifitseerimiseks vajalik muu nimetus. Kauba nimetust ei või asendada kaubamärgiga ega väljamõeldud nimega.

(4) Kauba liiki, omadusi ja otstarvet arvestades peab peale käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatu olema lisatud järgmine teave:

- 1) kauba kogus või mõõtmed rahvusvahelise mõõtühikute süsteemi asjakohastes mõõtühikutes;
- 2) kauba koostis ja koostisosade kogused;
- 3) juhised kauba pesemiseks, puhastamiseks ja hooldamiseks;
- 4) juhised kauba kasutamiseks ja kauba säilitamise tingimused;
- 5) hoiatused ja ettevaatusabinõud kauba kasutamise või hävitamisega seotud ohtude vältimiseks;
- 6) kauba säilimisaeg või
- 7) põhilised tehnilised andmed kauba kohta.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud teabe võib esitada kauba märgistusel, kauba külge kinnitatud etiketil või kaubaga kaasas olevas kasutusjuhendis. Esitatud teave peab võimaldama kaupa sihipäraselt ja ohutult kasutada.

(6) Käesoleva paragrahvi lõigetes 2 ja 4 nõutav teave esitatakse kirjalikult ja eesti keeles. Lubatud on kasutada ka juhendavaid või hoiatavaid jooniseid, piktogramme, märke ja sümboleid tingimusel, et nende kaudu edastatud teave on tarbijale arusaadav.

(7) Kauba märgistusel esitatud algupärane teave ei tohi olla kaetud täiendava teabe, pildi või kleebisega.

(8) Käesolevas paragrahvis sätestatud üldnõudeid ei kohaldata kasutatud kaubale, välja arvatud juhul, kui tarbija ohutuse tagamiseks ning tema tervise ja vara kaitseks on vajalikud hoiatused ja ettevaatusabinõud seoses kauba kasutamise või hävitamisega.

§ 6. Kasutusjuhend

(1) Tehniliselt keerukale, ohtlike aineid sisaldavale või kasutamisel erioskust nõudvale kaubale peab tootja lisama kasutusjuhendi.

(2) Kasutusjuhend peab sisaldama tarbijale vajalikku teavet kauba õigeks, sihipäraseks ja säästlikuks kasutamiseks ning kauba õigeks kokkupanemiseks, paigaldamiseks, ühendamiseks, hooldamiseks või säilitamiseks ja vajaduse korral ka hävitamiseks. Kui kaup koosneb mitmest osast, lisatakse kasutusjuhendisse loetelu kauba juurde kuuluvatest osadest (komplekti koostisosad).

(3) Võõrkeelne kasutusjuhend peab olema tõlgitud eesti keelde vähemalt käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud ulatuses ja olema üheselt arusaadav.

§ 7. Kauba hinna avaldamine

(1) Kaupa pakkudes, sealhulgas vaateaknal, ja kaupa müües peab kaupleja tarbijale teatavaks tegema kauba müügihinna ja ühikuhinna, kui ühikuhinna kohta ei ole käesoleva paragrahvi lõike 10 alusel kehtestatud õigusaktis sätestatud teisiti.

(2) Müügihind on kaubaühiku või kaubakoguse eest tarbija tasutav lõpphind.

(3) Ühikuhind on kauba ühe kilogrammi, ühe liitri, ühe meetri, ühe ruutmeetri või ühe kuupmeetri lõpphind. Ühikuhinnaks võib olla ka tükihind, kui kaupa ei mõõdeta eelnimetatud ühikutes.

(4) Kauba müügihind ja ühikuhind avaldatakse kirjalikult selgel ja loetaval viisil ning need hinnad peavad olema tarbijale üheselt mõistetavad ja kergesti märgatavad.

[RT I 2005, 71, 547- jõust. 08.01.2006]

(5) Müügihind ja ühikuhind märgitakse kaubale või selle müügi pakendile või pannakse välja kauba vahetusse lähedusse. Kaubale märgitud hinda peab olema võimalik eemaldada kaupa kahjustamata.

(6) Ühikuhinda ei pea avaldama:

- 1) kaubal, mille ühikuhind on samane müügihinnaga;
- 2) kaubal, mida pakutakse teenust osutades;
- 3) antiik- ja kunstiteostel;
- 4) kaubal, mida pakutakse enampakkumisel.

(7) Pakendamata kauba puhul, mida müüakse koguse, mahu või mõõdu järgi vastavalt tarbija soovile, avaldatakse ühikuhind enne mõõtmist. Müügihind avaldatakse pärast mõõtmist.

(8) [Kehtetu -RT I 2004, 41, 278- jõust. 01.06.2004]

(9) Kui tarbijale suunatud reklaamis on avaldatud teave kauba müügihinna kohta, peab seal olema avaldatud ka kauba ühikuhind, kui õigusaktis ei ole sätestatud teisiti.

(10) **Valdkonna eest vastutav ministervõib** vajaduse korral kehtestada täpsemad nõuded kauba ja teenuse hinna avaldamise kohta.

§ 8. Teenuse hinna avaldamine

[RT I 2005, 71, 547- jõust. 08.01.2006]

(1) Teenust pakkudes teavitab kaupleja tarbijat teenuse müügihinnast. Kui teenuse müügihinna ei ole võimalik eelnevalt kindlaks määrata, teavitab kaupleja tarbijat teenuse hinna komponentidest, tariifidest või hinna arvutamise alustest nii, et tarbijal on võimalik teenuse müügihinna piisava täpsusega arvutada.

[RT I, 31.12.2013, 1- jõust. 13.06.2014]

(1¹) Teenuse müügihind on teenuse eest tarbija tasutav lõpphind.

[RT I 2005, 71, 547- jõust. 08.01.2006]

(2) Teenuse pakkumisel pannakse pakutavate teenuste hinnakiri või teenuse hinna arvutamise aluseid kirjeldav muu dokument välja tarbijale nähtavale kohale.

[RT I, 31.12.2013, 1- jõust. 13.06.2014]

(3) Kui pakutavate teenuste suure arvu tõttu või muul sellisel põhjusel ei ole otstarbekas hinnakirjas esitada kõiki hindu või nende arvutamise aluseid, võib piirduda üldisemate hindadega või nende arvutamise alustega. Sellisel juhul peab tarbijale olema kättesaadav ka hindade või nende arvutamise aluste täielik loetelu, millest teavitatakse hinnakirjas.

(4) [Kehtetu -RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]

3. peatükk KAUBA VÕI TEENUSE PAKKUMINE JA MÜÜMINE TARBIJALE

1. jagu

Kauba või teenuse ohutus ja kvaliteet

§ 9. Üldine nõue

(1) Kaup ja teenus peavad vastama kehtestatud nõuetele, olema sihipärasel kasutamisel ohutud tarbija elule, tervisele ja varale ning selliste omadustega, mida tarbija tavaliselt õigustatult eeldab. Tarbijale müüdav kaup või osutatav teenus peab vastama lepingutingimustele võlaõigusseaduses sätestatu kohaselt.

(2) [Kehtetu -RT I 2010, 31, 158- jõust. 01.10.2010]

(3) [Kehtetu -RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]

(4) Kaupleja on kohustatud võtma pakutava kauba või teenuse eripärale vastavaid meetmeid, mis võimaldaksid tal:

1) olla teadlik ohtudest, mida kaup või teenus võib põhjustada;

2) valida ohu vältimiseks sobiva tegevuse, nagu kauba turult kõrvaldamine või teenuse osutamise lõpetamine, tarbija hoiatamine või kauba tarbijalt tagasinõudmine.

[RT I 2010, 31, 158- jõust. 01.10.2010]

(5) Kaupleja on kohustatud tegema turujärelevalveasutusega koostööd, et vältida pakutavast kaubast või teenusest tulenevaid ohte.

[RT I 2010, 31, 158- jõust. 01.10.2010]

§ 9¹. Teenuse ohutuse hindamine

(1) Kui teenusele ei ole kehtestatud nõudeid õigusaktiga, hinnatakse teenuse ohutust, arvestades:

1) Eesti standardeiks üle võetud rahvusvaheliste või Euroopa standardiorganisatsioonide standardeid;

2) algupäraseid Eesti standardeid;

3) asjakohase valdkonna teenuse ohutuse tagamise head tava;

4) teaduse ja tehnika hetkeseisu;

5) tarbijate põhjendatud ootusi ohutuse suhtes.

(2) Ohtliku teenusena käsitatakse teenust, mille osutamise viisiga seonduv viga või teenuse osutamisel kasutatava toote konstruktsiooni või koostise puudus või teenuse kohta antud ebaõige, eksitav või puudulik teave võib põhjustada inimese vigastuse, mürgistuse, haiguse või muul viisil ohustada tema tervist.

[RT I 2010, 31, 158- jõust. 01.10.2010]

§ 10. Kauba ja teenuse garantii

Kauba või teenuse pakkumisel on lubatud kasutada mis tahes vormis või sõnauhendis sõna «garantii» või muud samatähenduslikku sõna vaid siis, kui selle tähendus vastab võlaõigusseaduses müügigarantii või töövõtugarantii kohta või ehitusseaduses ehitise garantii kohta sätestatule.

[RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]

§ 11. Puudusega kaup

(1) Kaup on puudusega, kui see ei vasta õigusaktides kehtestatud nõuetele või muudele tehnilistele tingimustele. Kaup on puudusega ka juhul, kui kaubale märgitud minimaalne säilimistähtaeg, sealhulgas tähtaeg «parim enne», on möödunud.

(2) Puudusega kaupa on lubatud tarbijale pakkuda ja müüa ainult juhul, kui selline kaup on ohutu elule, tervisele ja varale ning tarbijat on teavitatud kauba puudusest.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatut kohaldatakse ka kasutatud kaubale.

(4) Puudusega või kasutatud kaup eraldatakse uuest ja nõuetekohasest kaubast ning sellise kauba müügikohas pannakse välja asjakohane teave. Kauba hinna alandamise kohta esitatud teavet ei loeta teabeks kauba puuduse kohta.

(5) Käesolevas paragrahvis sätestatut kohaldatakse vallasasjana pakutavale kaubale.

[RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]

2. jagu

Kaupleja ja tarbija vahelise tehinguga seotud kauplemisvõte

§ 12. Kauplemisvõte

(1) Kauplemisvõte käesoleva seaduse tähenduses on kaupleja tegevus, tegevusetus, teguviis või esitusviis, kommertstedaanne, sealhulgas reklaam, ja turustamine, mis on otseselt seotud kauba või teenuse reklaamimise, pakkumise, müügi või tarnimisega tarbijale.

(2) Käesolevas jaos kauplemisvõtte kohta sätestatu ei mõjuta eraõigust reguleerivate õigusaktide kohaldamist. Ebaausa kauplemisvõtte kasutamise keelu rikkumine ei too iseenesest kaasa tehingu tühisust.

(3) Käesolevas jaos kauplemisvõtte kohta sätestatu ei mõjuta nende õigusaktide kohaldamist, millega on kehtestatud eelkõige:

- 1) tervisekaitse- või ohutusnõuded kaubale või teenusele või kauba või teenuse pakkumisele ja turustamisele;
- 2) väärismetalltoodete väärismetalli proovi tõendamise ja märkimise nõuded;
- 3) ettevõtja asutamistingimused, teatud tegevusaladel tegutsemiseks vajalike lubade andmise või registreerimise kord, samuti kutsealadele esitatavad nõuded.

[RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]

§ 12¹. Ebaausa kauplemisvõtte kasutamise keeld

(1) Kauba või teenuse pakkumine ja müük või muul viisil turustamine tarbijale peab toimuma häid kaubandustavasid arvestades ning tarbija suhtes ausalt. Kauba või teenuse pakkumine peab olema kavandatud ja teostatud nii, et tarbijale oleks selge pakkumise äriiline eesmärk.

(2) Ebaausa kauplemisvõtte kasutamine on keelatud nii enne kui ka pärast kauba või teenusega seonduva tehingu tegemist, samuti tehingu tegemise ajal.

[RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]

§ 12². Ebaaus kauplemisvõte

(1) Kauplemisvõtte on ebaaus, kui see on vastuolus kaupleja majandus- või kutsetegevuses järgitava hoolsuse (edaspidi *kaupleja ametialane hoolsus*) nõuetega ja seoses mingi kauba või teenusega moonutab või tõenäoliselt moonutab oluliselt keskmise tarbija majanduskäitumist, kelleni see kaup või teenus jõuab või kellele see on suunatud.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud keskmise tarbijana käsitatakse piisavalt teavet omavat ja mõistlikult tähelepanelikku ning ettevaatlikku tarbijat, arvestades sotsiaalseid, kultuurilisi ja keelelisi tegureid. Kui kauplemisvõtte on suunatud teatud tarbijarühmale, on keskmiseks tarbijaks selle tarbijarühma keskmine liige.

(3) Kauplemisvõtet, mis tõenäoliselt moonutab oluliselt ainult selliste tarbijarühmade majanduskäitumist, kes oma vaimse või füüsilise puude, vanuse või kergeusklikkuse tõttu on kauplemisvõtte või sellega seonduva kauba või teenuse suhtes eriti vastuvõtlikud moel, mille ettenägemist võib kauplejalt õigustatult eeldada, hinnatakse, lähtudes kauplemisvõtte mõjust kõnealuse tarbijarühma keskmisele liikmele.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatut ei kohaldata reklaami üldisele ja õiguspärasele tavale esitada liialdavaid väiteid või väiteid, mida ei tule võtta sõna-sõnalt.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kaupleja ametialase hoolsuse puhul lähtutakse sellisest oskuste ja hoolsuse tasemest, mille kasutamist tarbijate suhtes võib kauplejalt mõistlikult eeldada ja mis on vastavuses heade kaubandustavade ning hea usu põhimõttega.

(6) Kaupleja ametialase hoolsuse nõuetele vastavuse hindamisel võib kasutada tema majandus- või kutsetegevuses järgitavaid käitumiskooodekseid. Käitumiskooodeks on teatud majandus- või kutsetegevuses kaupleja käitumist kirjeldav õigusaktiga kehtestamata reeglistik või kokkulepe, mida sellega liitunud kaupleja kohustub järgima. Käitumiskooodeksi koostaja, sealhulgas kaupleja või kauplejate grupp, võib ette näha käitumiskooodeksit järgima kohustunud kauplejate tegevuse kontrollimise ja nende tegevusega seonduvate kaebuste lahendamise.

(7) Tarbija majanduskäitumise oluliseks moonutamiseks peetakse kauplemisvõtte kasutamist, millega tunduvalt vähendatakse tarbija võimalust teha teadlik valik ja sellega mõjutatakse tarbijat tegema tehinguotsust, mida ta muul juhul ei oleks teinud.

(8) Käesoleva paragrahvi lõikes 7 nimetatud tehinguotsus on tarbija otsus, kas tehing teha või sellest loobuda, samuti millistel tingimustel tehing teha, muu hulgas: kas ja millistel tingimustel osta, kas ostu eest tasuda täies ulatuses või osadena, kas kaup või teenus endale jätta või sellest loobuda või kasutada lepingujärgseid õigusi kauba või teenuse suhtes.

(9) Eelkõige on ebaaus tarbijat eksitav või tema suhtes agressiivne kauplemisvõtte.

§ 12³. Eksitav kauplemisvõte

(1) Eksitav kauplemisvõte on nii eksitav tegevus kui ka tegevusetus.

(2) Kauplemisvõtet peetakse eksitavaks, kui sellega esitatud teave on ebaõige või kui faktiliselt õige teabe esitusviis petab või tõenäoliselt petab keskmist tarbijat ja selle mõjul teeb või tõenäoliselt teeb keskmine tarbija tehinguotsuse, mida ta muul juhul ei oleks teinud. Teave on ebaõige, kui see sisaldab valeandmeid ühe või mitme alljärgneva asjaolu kohta:

- 1) kauba või teenuse olemasolu või olemus;
- 2) kauba või teenuse peamised omadused;
- 3) kaupleja kohustuste ulatus, kauplemisvõtte kasutamise ajend ja müügiprotsessi laad ning mis tahes avaldus või sümbol, mis seondub otsese või kaudse sponsorlusega või kaupleja, kauba või teenuse tunnustamisega;
- 4) hind või hinna arvutamise alused või konkreetse hinnaeelise olemasolu;
- 5) hoolduse, varuosade, asendamise või parandamise vajadus;
- 6) kauplejana tegutsevat isikut või tema esindajat kirjeldavad tunnused ja õigused, sealhulgas kaupleja nimi ja juriidiline vorm, tema vara, kvalifikatsioon, staatus, tunnustamine, kuuluvus või seotus ja õigused tööstus-, kaubandus- või intellektuaalsele omandile või saadud autasud ja tunnustused;
- 7) tarbija õigused, kaasa arvatud õigus nõuda asja asendamist või saada hüvitist vastavalt võlaõigusseadusele.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 2 nimetatud kauba või teenuse peamised omadused on muu hulgas:

- 1) kättesaadavus;
- 2) tulenev kasu;
- 3) kaasnevad riskid;
- 4) teostus, koostis ja juurdekuuluvad lisandid;
- 5) valmistamise või varumise viis ja aeg;
- 6) kasutusotstarve ja -viis;
- 7) kogus;
- 8) kirjeldus ja päritolu;
- 9) kasutamisest oodatavad tulemused;
- 10) kauba või teenuse kontrollimiste või katsetuste tulemused ja olulised tunnused;
- 11) kättetoimetamise tingimused;
- 12) müüjijärgne teenindamine ja võimalike kaebuste lahendamise kord.

(4) Kauplemisvõte on eksitav ka siis, kui selle mõjul konkreetsetes olukorras, arvestades kauplemisvõtte kõiki asjaolusid, teeb või tõenäoliselt teeb keskmine tarbija tehinguotsuse, mida ta muul juhul ei oleks teinud, ja kui kauplemisvõttega seondub:

- 1) kauba või teenuse turundusviis, sealhulgas võrdlev reklaam, mis tekitab segadust seoses konkurendi kaupade või teenuste, kaubamärkide, ärinimede või muude eristatavate tunnustega;
- 2) käitumiskodeksis sisalduva kohustuse täitmata jätmise koodeksit järgima kohustunud kaupleja poolt, kui kaupleja viitab oma seotusele käitumiskodeksiga.

(5) Käesoleva paragrahvi lõike 4 punktis 2 sätestatud ei peeta eksitavaks kauplemisvõtteks, kui käitumiskodeksis sisalduv kohustus ei ole täpselt järgitav, vaid on pürgimuslik ja selle täitmist ei ole võimalik kindlaks teha.

(6) Eksitavaks peetakse kauplemisvõtet ka siis, kui sellest konkreetsetes olukorras kõiki kauplemisvõtte asjaolusid ning sidevahendiga seotud piiranguid arvestades ei selgu oluline teave, mida keskmine tarbija vajab teadliku tehinguotsuse tegemiseks, kui sellega on varjatud olulist teavet või esitatud teavet ebaselgelt, arusaamatult, mitmetähenduslikult, ebaõigel ajal või kui ei ole mainitud kauplemisvõtte ärilist eesmärki, kui viimane ei selgu juba kontekstist ning selle mõjul teeb või tõenäoliselt teeb keskmine tarbija tehinguotsuse, mida ta muul juhul ei oleks teinud.

(7) Kui teabe edastamiseks kasutatav sidevahend seab ruumilised või ajalised piirangud, võib selle kaudu edastada ainult osa olulisest teabest tingimisel, et kaupleja teeb edastamata jäänud teabe tarbijale kättesaadavaks muul viisil.

(8) Alljärgnevat kauplemisvõtteid peetakse alati eksitavaks ja on keelatud:

- 1) tõele mittevastav väide, et kaupleja on käitumiskodeksiga liitunud;
- 2) tõele mittevastav väide, et käitumiskodeksi on heaks kiitnud avalik-õiguslik või muu institutsioon;
- 3) usaldus-, kvaliteedi- või nendega võrdväärse märgi kasutamine ilma sellekohase loata;
- 4) tõele mittevastav väide, et kaupleja, tema kauplemisvõtte või tema pakutava kauba või teenuse on heaks kiitnud, kinnitanud või lubanud avalik-õiguslik või eraõiguslik institutsioon, või samasisulise väite esitamine heakskiiduks, kinnitamiseks või loa saamiseks vajalikele tingimustele vastamata;
- 5) ostukutse kauba või teenuse ostmiseks kindlaksmääratud hinnaga, kui kaupleja jätab seejuures avaldamata oma põhjendatud kahtluse, et ta ei ole suuteline sellise hinnaga seda kaupa või teenust või sellega võrdväärset

kaupa või teenust pakkuma või korraldama selle tarnimist teise kaupleja poolt ajavahemikus ja kogustes, mis on mõistlikud seda kaupa või teenust, selle reklaamimise ulatust ja pakutud hinda arvestades (peibutusreklaam);

6) ostukutse kauba või teenuse ostmiseks kindlaksmääratud hinnaga ja seejärel reklaamitud kauba või teenuse näitamise keeldumine või defektse näidise demonstreerimine või kõnealus kauba või teenuse tellimuse vastuvõtmisest või mõistliku aja jooksul tarnimisest keeldumine teistsuguse kauba või teenuse müügi edendamise eesmärgil (peibutusmüük);

7) tõele mittevastav väide, et kaup või teenus on saadaval ainult väga piiratud aja jooksul või teatud tingimustel saadaval väga piiratud aja jooksul, et mõjutada tarbijat kohe otsustama ja jätta ta ilma piisavast võimalusest või ajast, mis on vajalik teadliku valiku tegemiseks;

8) tarbijale, kellega kaupleja on enne tehingu tegemist suhelnud oma asukohariigi ametlikust keelest erinevas keeles, müügi järgse teenuse osutamise lubamine, jättes teavitamata, et sellise teenuse kasutamine on võimalik ainult teises keeles;

[RT I, 31.12.2013, 1- jõust. 13.06.2014]

9) tõele mittevastav väide või muul moel tõele mittevastava mulje loomine, et kauba või teenuse müük on õiguspärane;

10) tarbijale õigusaktidega antud õiguste esitamine kaupleja pakumise eripärana;

11) reklaamiga mitteseostatavate tekstide edastamine meedias eesmärgiga kauba või teenuse müüki edendada, kui kaupleja on edastamise eest maksnud, kuid ei anna sellest tarbijale teada teksti sisu või selgelt äratuntava kujutise või heli kaudu (reklaamtekst);

12) oluliselt ebatäpne väide sellise riski olemuse ja ulatuse kohta, mis ohustab tarbija või tema perekonna turvalisust, kui tarbija kaupa või teenust ei osta;

13) teise tootja tootega sarnase toote müügi edendamine viisil, mis tahtlikult eksitab tarbijat, pannes ta uskuma, et toote on valmistanud nimetatud teine tootja;

14) niisuguse müügiskeemi loomine, kasutamine ja arendamine, milles osalemisel tarbija tasub võimaluse eest saada hüvitist tulenevalt peamiselt teiste tarbijate süsteemi kaasamisest, mitte kaupade või teenuste müügist või tarbimisest (püramiidmüügiskeem);

15) tõele mittevastav väide, et kaupleja kavatses kauplemise lõpetada või tegevuskohta vahetada;

16) väide, et kaup või teenus aitab õnnemängudes võita;

17) tõele mittevastav väide, et kaup või teenus ravib haigusi, talitlushäireid või väärarendeid;

18) ebatäpsete andmete edastamine turutingimuste või kauba või teenuse turult leidmise võimaluste kohta, et mõjutada tarbijat kaupa või teenust omandama tavapärasest ebasoodsamatel tingimustel;

19) auhinna lubamine ilma kirjeldatud auhindu või mõistlikke samaväärseid auhindu välja andmata;

20) kauba või teenuse kirjeldamine sõnadega «prii», «tasuta» või muu samalaadse väljendiga, kui tarbija peab tasuma muude kulude eest, kui pakumisele reageerimise ja kauba kättesaamise või kohaletoimetamisega seotud vältimatud kulud;

21) turundusmaterjalidesse arve või maksmisele viitava samalaadse dokumendi lisamine, mis jätab tarbijale vale mulje, et ta on turustatava kauba või teenuse juba tellinud;

22) tõele mittevastav väide või muul moel vale mulje loomine, et kaupleja ei tegutse oma majandus- või kutsetegevusega seotud eesmärgil, või tõele mittevastavalt enda esitlemine tarbijana;

23) tõele mittevastava mulje loomine, et kauba või teenusega seotud müügi järgsed teenused on lisaks Eestile kättesaadavad ka teistes liikmesriikides.

[RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]

§ 12⁴. Oluline teave ostukutsel

(1) Ostukutse on kaupleja edastatud kommertsteedaanne, milles on selle edastamise vahendile kohasel viisil esitatud kauba või teenuse omadused ja hind ning seega võimaldatud tarbijal ostu sooritada.

(2) Käesoleva seaduse § 12³ lõikes 6 nimetatud oluline teave on ostukutse puhul järgmine teave, kui see ei selgu juba kontekstist:

1) kauba või teenuse peamised omadused ulatuses, mis on kohane sellele kaubale või teenusele ja teabe edastamiseks kasutatavale sidevahendile;

2) kaupleja tegevuskoha aadress ja nimi või ärinimi ning vajaduse korral selle kaupleja aadress ja nimi või ärinimi, kelle huvides ta tegutseb;

3) kauba või teenuse hind koos maksudega või hinna arvutamise alused, kui kauba või teenuse olemusest tulenevalt ei ole võimalik hinda eelnevalt välja arvutada;

4) hinna sisse arvestamata veo-, posti- või kättetoimetamiskulud või teave, et selliste kulude tasumine on nõutav, kui neid kulusid ei ole võimalik eelnevalt välja arvutada;

5) kauba või teenuse eest tasumise kord;

6) kauba kättetoimetamise või tellimuse täitmise ja kaebuste lahendamise kord, kui see erineb kaupleja ametialase hoolsuse nõuetest;

7) viide vastava õiguse olemasolule tehingu puhul, millest on võimalik taganeda või mida on võimalik üles öelda.

(3) Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud teabele on ostukutse puhul oluliseks teabeks ka selline teave, mille esitamise nõue kauba või teenuse turustamisel või reklaamimisel on kehtestatud Euroopa Liidu õigusaktiga.

[RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]

§ 12⁵. Agressiivne kauplemisvõte

(1) Kauplemisvõte on agressiivne, kui sellega konkreetses olukorras, arvestades kõiki selle asjaolusid, ahistamise, sunni, sealhulgas füüsilise jõu kasutamise, või liigse mõjutamise kaudu oluliselt kahjustatakse või tõenäoliselt kahjustatakse keskmise tarbija valikuvabadust või mõjutatakse tema käitumist kauba või teenuse suhtes ning selle mõjul tarbija teeb või tõenäoliselt teeb tehinguotsuse, mida ta muul juhul ei teeks.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud liigne mõjutamine on kaupleja tugevama positsiooni ärakasutamine tarbijale surve avaldamiseks viisil, mis oluliselt piirab tarbija võimalust teha teadlik valik. Tarbijale surve avaldamine võib toimuda ka füüsilist jõudu kasutamata või ähvarduseta seda kasutada.

(3) Kauplemisvõtte puhul ahistamise, sunni või liigse mõjutamise kindlaksmääramisel võetakse arvesse järgmised asjaolud:

- 1) kauplemisvõtte ajastus, koht, olemus ja kestus;
- 2) ähvardav või solvav käitumine või selline keelekasutus;
- 3) tarbija otsustusvõimet vähendava tõsise õnnetusjuhtumi või eriliste asjaolude teadlik ärakasutamine, et mõjutada tarbija otsust kauba või teenuse suhtes;
- 4) kaupleja poolt pealesunnitud koormav või ebaproportsionaalne lepinguväline takistus, kui tarbija soovib kasutada lepingulisi õigusi, kaasa arvatud õigust lepingust taganeda või vahetada kaupa, teenust või kauplejat;
- 5) ähvardus rakendada meetmeid, mis õiguslikult ei ole võimalikud.

(4) Alljärgnevat kauplemisvõtteid peetakse alati agressiivseks ja on keelatud:

- 1) mulje loomine, et tarbija ei saa enne lepingu sõlmimist lahkuda;
- 2) tarbija külastamine tema kodus, eirates tarbija palvet lahkuda või mitte tagasi tulla, välja arvatud lepingulise kohustuse täitmiseks õigusaktidega sätestatud tingimustel ja ulatuses;
- 3) järjekindlate ja soovimatute pakkumiste tegemine telefoni, faksi, e-posti või muu sidevahendi abil, välja arvatud lepingulise kohustuse täitmiseks õigusaktidega sätestatud tingimustel ja ulatuses;
- 4) kindlustuspoliisi alusel nõuet esitada soovivalt tarbijalt selliste dokumentide nõudmine, mida nõude põhjendatuse seisukohast ei saa mõistlikkuse põhimõtte kohaselt pidada asjakohasteks, või järjepidev asjasse puutuvatele kirjadele vastamata jätmine, et panna tarbija loobuma oma lepingujärgsete õiguste kasutamisest;
- 5) reklaamis sisalduv lastele suunatud otsene pöördumine, millega neid kutsutakse üles ostma reklaamitud kaupa või teenust või veenma vanemaid või teisi täiskasvanuid seda tegema;
- 6) kohese või hilisema tasu nõudmine tarbijale kaupleja kättetoimetatud kauba või osutatud teenuse eest, mida tarbija ei ole tellinud, või sellise kauba tagastamise või hoidmise nõudmine;
[RT I, 31.12.2013, 1- jõust. 13.06.2014]
- 7) tarbijale antud sõnaselge teadaanne, et kauba või teenuse ostmata jätmine ohustab kaupleja tööd või sissetulekut;
- 8) tõele mittevastava mulje loomine, et tarbija on juba võitnud, võidab või pärast teatud tegevust võidab auhinna või saab muud samaväärset kasu, kui tegelikult auhind või muu samaväärne kasu puudub või kui auhinna või muu samaväärse kasu kättesaamine eeldab tarbijalt rahamaksmist või muud kulutusega seotud tegevust.
[RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]

§ 13. Koduukseleping

[Kehtetu -RT I, 31.12.2013, 1- jõust. 13.06.2014]

§ 14. Sidevahendi abil sõlmitud leping

[Kehtetu -RT I, 31.12.2013, 1- jõust. 13.06.2014]

4. peatükk TARBIJAKAITSE KORRALDUS

1. jagu Valitsusvälised tarbijaühendused

§ 15. Tarbijaühendused

(1) Tarbijaühendus on isikute vabatahtlik ühendus, mille tegevuse eesmärk on kaitsta ning edendada tarbijate huve ja õigusi ning mis on asutatud ja registreeritud vastavalt mittetulundusühingute seadusele.

(2) Tarbijaühendusel on õigus:

- 1) osaleda tarbijakaitsepoliitika kujundamisel ning elluviimisel;
- 2) korraldada tarbijakaitsealast teavitamist, nõustamist ja õpet;
- 3) nõustada ja abistada tarbijat;

- 4) esindada tarbijat lihtkirjaliku volikirja alusel kohtus ja muus riigiasutuses ning suhetes kaupleja või tootjaga;
- 5) esindada tarbijat lihtkirjaliku volikirja alusel kohtuvälise vaidluse lahendamisel;
- 6) korraldada tarbijakaitsealaseid uuringuid;
- 7) teha koostööd tarbijakaitse järelevalveasutustega.

(3) Tarbijate kollektiivseid huve esindav on käesoleva seaduse tähenduses tarbijaühendus, mille liikmeteks on vähemalt 50 isikut, või ühenduste liit, mille liikmesühendustesse kuulub kokku vähemalt 50 isikut ja mis:

- 1) esindab tarbijate huve kohalikul või riigi tasandil;
- 2) on sõltumatu ettevõtjatest ja erakondadest.

(4) Tarbijate kollektiivseid huve esindaval tarbijaühendusel või ühenduste liidul on lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatule õigus:

- 1) nõuda võlaõigusseaduses sätestatud juhtudel kohtu kaudu tarbijate kollektiivsete huvide kaitseks tarbijaid ebamõistlikult kahjustavate tüüptingimuste kasutamise või muude rikkumiste lõpetamist ja rikkumisest hoidumist;
- 2) osaleda universaalteenuse osutaja ja tarbija vaheliste lepingute tüüptingimuste üle peetavatel läbirääkimistel, sealhulgas hinnakujunduse küsimustes.

(5) Tarbijate kollektiivseid huve esindava tarbijaühenduse või ühenduste liidu tarbijakaitsetegevust võib toetada riigieelarvest [valdkonna eest vastutava ministri](#)kehtestatud korra kohaselt.

(6) Tarbijaühendus esitab majandusaasta aruande mittetulundusühingute seaduse § 36 lõike 5 ja § 78 lõike 3 kohaselt ilma põhitegevusala andmeteta.
[RT I 2009, 54, 363- jõust. 01.01.2010]

2. jagu

Tarbijakaitse kohaliku omavalitsuse tasandil

§ 16. Kohaliku omavalitsuse tarbijakaitsetegevus

(1) Kohalik omavalitsus korraldab oma haldusterritooriumil tarbijate tarbijakaitsealast nõustamist. Kohalik omavalitsus on kohustatud nõustama ja abistama tarbijaid küsimustes, mis on seotud teenustega, mida kohalik omavalitsus seaduse alusel korraldab.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ülesande täitmiseks võib kohaliku omavalitsuse üksus moodustada tarbijakaitseüksuse või volitada ametiisiku tegelema tarbijakaitsega või sõlmida vastavalt halduskoostöö seadusele asjakohase halduslepingu käesoleva seaduse § 15 lõikes 1 nimetatud tarbijaühendusega.

3. jagu

Riiklik tarbijakaitse

§ 17. Tarbijakaitseamet

(1) Tarbijakaitseamet on Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi valitsemisalas olev valitsusasutus.

(2) Tarbijakaitseameti peamine ülesanne on kaitsta tarbijate õigusi ja huve, juhindudes käesolevast seadusest ja teistest õigusaktidest. Tarbijakaitseameti pädevuses on:

- 1) teostada järelevalvet käesolevas seaduses ja selle alusel kehtestatud õigusaktides ning teistes seadustes tarbija õiguste kaitseks sätestatud nõuete täitmise üle;
- 2) teha ettepanekuid tarbijakaitsealaste õigusaktide muutmiseks või kehtestamiseks;
- 3) lahendada või edastada asjaomastele institutsioonidele lahendamiseks ametile tarbija õiguste rikkumise kohta esitatud avaldusi ja kaebusi;
- 4) teavitada üldsust kaupleja või tootja tegevusest, mis rikub tarbija õigusi või kahjustab tarbija õigustatud huve;
- 5) nõustada tarbijaid, tarbijaühendusi ja kauplejaid ning aidata kaasa nende tarbijakaitsealaste teadmiste täiendamisele;
- 6) pidada läbirääkimisi ettevõtjate ja ettevõtlusorganisatsioonidega, sealhulgas turguvalitsevate universaalteenuse pakkujatega teenuse kvaliteedi ja tarbijale mõistliku hinna küsimustes;
- 7) sõlmida koostöökokkuleppeid teiste järelevalveasutustega ning kohaliku omavalitsuse üksustega;
- 8) nõuda maakohtu kaudu tarbijate kollektiivseid huve ebamõistlikult kahjustavate tüüptingimuste ja ebaausate kauplemisvõtete kasutamise keelamist ning tarbija õigusi rikkuva muu tegevuse lõpetamist.

[RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]

§ 17¹. Tarbijakaitseameti järelevalve infosüsteem

(1) Tarbijakaitseameti järelevalve infosüsteem on andmekogu, mille pidamise eesmärk on ameti õigusaktidest tulenevate ülesannete täitmise seonduvate toimingute ja menetlustega seotud andmete elektrooniline

talletamine, süstematiseerimine, asjaomaste asutuste vahel vahetamine ning nende andmete alusel järelevalve teostamine ja ülevaadete koostamine.

(2) Andmekogu vastutav töötleja on Tarbijakaitseamet.

(3) Andmekogusse kantavad andmed:

- 1) isiku esitatud selgitustaotluse, teabenõude ja kaebuse menetlemise andmestik;
- 2) haldusmenetluse andmestik;
- 3) vääртеomenetluse andmestik;
- 4) toote ohutuse alane andmestik.

(4) Andmekogusse kantavate andmete täpne koosseis sätestatakse andmekogu pidamise põhimääruses.

(5) Andmekogu asutab ja põhimääruse kehtestab [valdkonna eest vastutav minister](#)määrusega.
[RT I, 31.12.2013, 1- jõust. 10.01.2014]

§ 18. Ärisaladuse hoidmine

Tarbijakaitsealase pädevusega ametiisik ning tarbijaühenduste ja ühenduste liitude esindajad on kohustatud hoidma ärisaladust, mis on neile teatavaks saanud seoses tarbijakaitseülesannete täitmisega. Ärisaladusena ei käsitata teavet, mis on seotud kaupleja õigusrikkumisega või mille edastamine on ette nähtud seaduses.

5. peatükk TARBIJA KAEBUSTE LAHENDAMINE

1. jagu Tarbija kaebuse lahendamise üldine kord

§ 19. Kaebuse esitamine kauplejale

(1) Tarbija võib lepingu rikkumisest tuleneva kaebuse esitada kauplejale mis tahes vormis. Tarbija võib esitada kaebuse ise või esindaja kaudu.

(2) Tarbija ja kaupleja vaheline vaidlus lahendatakse võimaluse korral tarbija ja kaupleja kokkuleppel.

(3) Kui vaidluse lahendamine suuliselt esitatud kaebuse alusel ei ole võimalik, esitab tarbija selle kirjalikult või kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis, märkides selles:

- 1) oma nime ja kontaktandmed;
- 2) kaebuse esitamise kuupäeva;
- 3) kauba või teenuse puuduse;
- 4) kauplejale esitatava nõude.

(4) Kirjalikus kaebuses viidatakse teingu sooritamist või müügi- või töövõtugarantiid tõendavale dokumendile või lisatakse kaebusele asjakohane dokument või selle koopia.

(5) Kui tarbija kaebus on esitatud kirjalikult või kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis, peab kaupleja samas vormis kinnitama kaebuse vastuvõtmist.

(6) Kaupleja on kohustatud tarbija kirjalikult või kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis esitatud kaebuse läbi vaatama selle saamisest alates 15 päeva jooksul ning teavitama tarbijat kaebuse võimalikust lahendusest. Kui selle aja jooksul ei ole võimalik kaebust lahendada, on kaupleja kohustatud viivitust põhjendama ning tarbijat sellest kirjalikult teavitama, määrates uue mõistliku tähtaja.

(7) Kui kaupleja leiab, et tarbija nõue on alusetu või põhjendamatu ning tarbijaga kokkulepet ei saavutata või saavutatakse see osaliselt, väljastatakse tarbijale sellekohane kirjalik teade käesoleva paragrahvi lõikes 6 nimetatud tähtaja jooksul. Kaupleja on kohustatud tarbija nõude rahuldamata jätmist või osalist rahuldamist põhjendama.

(8) Kui kaupleja käesoleva paragrahvi lõikes 6 nimetatud tähtaja jooksul ei ole täitnud oma lubadust kaebus lahendada, loetakse, et kaupleja on keeldunud kaebuse lahendamisest.

§ 20. Klienditeenindus

Tarbija kaebuste lahendamiseks ning tarbijale teabe andmiseks peab universaalteenuse osutaja tagama asjakohase ja tasuta klienditeeninduse olemasolu.

§ 21. Tarbija õigus nõuda kaitset

Kui kaupleja on keeldunud tarbija kaebust lahendamast või tarbija ei ole nõus kaupleja pakutud lahendusega ja leiab, et on rikutud tema õigusi või kahjustatud tema huve, võib tarbija esitada kaebuse sellekohaseid vaidlusi lahendavale isikule või institutsioonile, tarbijakaebuste komisjonile Tarbijakaitseameti kaudu või kohtule. Tarbija võib esitada kaebuse ise või esindaja kaudu.

2. jagu

Tarbijakaebuste komisjoni pädevus, moodustamine ja töökord

§ 22. Tarbijakaebuste komisjoni pädevus

(1) Tarbijakaebuste komisjon (edaspidi *komisjon*) on tarbija ja kaupleja vahelisi vaidlusi lahendav sõltumatu institutsioon.

(2) Komisjoni pädevuses on lahendada tarbija ja kaupleja vahel sõlmitud lepingust tulenevaid vaidlusi, mida pooled ei ole suutnud lahendada kokkuleppe teel ja kui vaidlusaluse kauba või teenuse väärtus on 20 või enam eurot.

[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

(3) Komisjon ei lahenda vaidlust, kui kahjunõue tuleneb surmajuhtumist, kehavigastusest või tervisekahjustusest. Need vaidlused lahendatakse kohtus.

(4) Komisjon ei lahenda vaidlusi, mis on seotud tervishoiuteenuse ja õigusabiteenuse osutamisega, kinnisasja ja ehitise võõrandamisega, samuti vaidlusi, mille lahendamise kord on ette nähtud teistes seadustes. Need vaidlused lahendatakse pädevas institutsioonis või kohtus.

(5) Komisjon ei tegele kaebusega, kui vaidluse lahendamine väljub komisjoni pädevusest käesoleva paragrahvi lõikest 2, 3 või 4 tulenevatel asjaoludel.

§ 23. Komisjoni staatus ja liikmed

(1) Komisjon tegutseb Tarbijakaitseameti juures Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi valitsemisalas ning teeb otsuseid sõltumatult, lähtudes seadusest ning muudest õigusaktidest.

(2) Komisjoni kuuluvad komisjoni esimees ja liikmetena ettevõtlusorganisatsioonide, erialaliitude, Tarbijakaitseameti ning käesoleva seaduse § 15 lõikes 3 nimetatud tarbijaühenduste või ühenduste liidu esitatud esindajad.

(3) Komisjoni esimeheks võib olla isik, kellel on akadeemiline õigusalane kõrgharidus ja kes tunneb tarbijaõigust. Komisjoni esimeeste nimekirja kinnitab valdkonna eest vastutav minister kooskõlastatult justiitsministriaga.

(4) Ettevõtlusorganisatsioonid, erialaliidud ja käesoleva seaduse § 15 lõikes 3 nimetatud tarbijaühendused või ühenduste liit esitavad Tarbijakaitseametile kirjalikult ettepanekud oma esindajate kandmiseks komisjoni liikmete nimekirja. Tarbijakaitseameti esindajad komisjoni liikmete nimekirja nimetab ameti peadirektor oma käskkirjaga. Komisjoni liige arvatakse nimekirjast välja liikme esitanud organisatsiooni või liikme enda kirjalikul taotlusel.

§ 24. Komisjoni koosseis

(1) Iga vaidluse läbivaatamiseks kinnitab Tarbijakaitseameti peadirektor või tema volitatud ametiisik vähemalt kolmeliikmelise komisjoni koosseisu, milles üks liige on esimees. Komisjoni koosseisus on võrdne arv ettevõtjate ja tarbijate esindajaid.

(2) Komisjoni koosseisu kinnitamise korra ja töökorra kehtestab [valdkonna eest vastutav minister](#).

§ 25. Komisjoni töötingimused ja tööga seotud kulud

(1) Kaebuse läbivaatamine komisjonis on pooltele tasuta.

(2) Tarbijakaitseamet tagab komisjoni asjaajamise, istungi ruumi, istungi protokollimise ja otsuste avaldamise.

(3) Komisjoni esimehe töötasustamise määrad kehtestab [valdkonna eest vastutav minister](#).

(4) Komisjoni tegevusega seotud kulud kaetakse riigieelarvest Tarbijakaitseametile selleks eraldatud raha arvel.

3. jagu

Kaebuse lahendamine komisjonis

§ 26. Kaebuse esitamine

(1) Tarbija või tema esindaja esitab Tarbijakaitseameti kaudu komisjonile kirjaliku kaebuse, kui kaupleja on keeldunud tarbija kaebust lahendamast või tarbija ei ole nõus kaupleja pakutud lahendiga.

(2) Kui tarbija nimel esitab kaebuse tarbija esindaja, tuleb lisada ka tarbija esindaja lihtkirjalik volikiri.

(3) Kaebuses märgitakse:

- 1) tarbija nimi, elukoht ja muud kontaktandmed;
- 2) kaupleja ärinimi või nimi ja tegevuskoha aadress;
- 3) kaebuse sisu ning kaebuse esitaja selgelt väljendatud nõue ja asjaolud, millega ta oma nõuet põhjendab.

(4) Kaebusele lisatakse dokumentaalsed tõendid, sealhulgas ostu sooritamist tõendava dokumendi koopia ning võimaluse korral kauplejale esitatud kaebuse ja saadud vastuse koopiaid.

(5) Tarbijakaitseamet registreerib saabunud kaebused.

§ 27. Kaebuse komisjonile edastamisest keeldumine

(1) Kaebust ei edastata komisjonile, kui:

- 1) vaidluse lahendamine ei kuulu komisjoni pädevusse või
- 2) samade poolte sama vaidlus samal alusel on kohtu menetluses või
- 3) samas asjas on jõustunud kohtuotsus.

(2) Kaebuse komisjonile edastamisest keeldumine ning keeldumise põhjus tehakse tarbijale kirjalikult teatavaks kaebuse saamise päevast alates kolme tööpäeva jooksul.

(3) Kui kaebus ei vasta käesoleva seaduse § 26 lõigetes 3 ja 4 sätestatud nõuetele, määrab Tarbijakaitseamet tähtaja puuduse kõrvaldamiseks. Kui kaebuse esitaja jätab määratud tähtaja jooksul puuduse kõrvaldamata, ei edastata kaebust komisjonile ning keeldumine tehakse tarbijale kirjalikult teatavaks.

§ 28. Kaebuse läbivaatamise ettevalmistamine

(1) Tarbijakaitseamet selgitab välja kaebuse lahendamisel tähtsust omavad asjaolud ning tal on õigus ühendust võtta kaebuse esitanud tarbija ja kaebuses nimetatud kauplejaga, et saavutada pooltevahelist kokkulepet.

(2) Tarbija esitatud kaebuse koopia saadetakse kaebuse saamise päevast alates kolme tööpäeva jooksul asjaomasele kauplejale, kes peab andma kirjaliku vastuse kümne tööpäeva jooksul, alates koopia saamisest.

(3) Kaupleja kirjaliku vastuse koopia saadetakse tarbijale vastuse saamise päevast alates kolme tööpäeva jooksul.

(4) Kui kaupleja pakub oma kirjalikus vastuses tarbijale vastuvõetava lahenduse, loetakse kaebus lahendatuks.

(5) Kui kaupleja vastuses pakutud lahendus tarbijat ei rahulda, teavitab tarbija sellest Tarbijakaitseametit ning tarbija kaebus koos kaupleja kirjaliku selgitusega ja tarbija seisukohaga edastatakse komisjonile. Vajaduse korral edastatakse komisjonile ka pädeva järelevalveasutuse seisukoht kaebuse lahendamisel tähtsust omavates küsimustes. Tarbija kaebus koos selle juurde kuuluvate materjalidega edastatakse komisjonile kaebuse saamise päevast alates 30 tööpäeva jooksul.

(6) Kui kaupleja kirjalikku selgitust ei ole esitanud, võetakse asja arutamisel aluseks tarbija kaebus.

§ 29. Kaebuse menetlemise lõpetamine

(1) Komisjonil on õigus kaebuse menetlemine lõpetada, kui:

- 1) kaebuse läbivaatamisel selgub, et selle lahendamine ei kuulu komisjoni pädevusse;
- 2) kaebuse lahendamine esitatud tõendite alusel ei ole võimalik, kuna nõuab põhjalikku uurimist ja tunnistajate ärakuulamist;
- 3) vaidlevad pooled saavutavad kokkuleppe enne komisjoni istungit, istungil või istungite vahelisel ajal;
- 4) tarbija loobub kaebusest.

[RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]

(2) Kaebuse menetlemise lõpetamise otsustab komisjoni esimees. Menetlemise lõpetamisest ja lõpetamise põhjustest teavitatakse tarbijat kirjalikult viivitamata.

§ 30. Kaebuse läbivaatamise tähtaeg

(1) Komisjonile esitatud kaebus tuleb komisjoni istungil läbi vaadata selle komisjonile edastamisele järgnevast päevast alates ühe kuu jooksul.

(2) Komisjoni esimees määrab komisjoni istungi toimumise aja ja koha ning korraldab kutsete saatmise vaidlevatele pooltele.

(3) Poole põhjendatud taotlusel või muudel olulistel põhjustel võib käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tähtaeg olla pikem.

§ 31. Komisjoni istung

(1) Komisjon arutab kaebust istungil vaidlevate poolte või nende esindajate osavõtul.

(2) Vaidlevate poolte või nende esindajate istungile ilmutamata jäämine ei takista kaebuse läbivaatamist.

(3) Komisjoni istungit juhatab komisjoni esimees, kes selgitab istungil ka tarbija kaebuse olemust ja asjakohaseid õigusnorme.

(4) Tarbija esitab oma nõude ja selle põhjenduse. Tarbija võib kirjalikus kaebuses esitatud nõudeid istungil täiendada.

(5) Kaupleja, kelle vastu nõuded on esitatud, kas tunnistab neid või vaidleb nendele vastu. Tal on õigus esitada lisatõendeid.

(6) Istungil kuulatakse ära asjaosalised, tutvutakse dokumentide ja muude tõenditega ning hinnatakse neid.

§ 32. Eksperdiarvamus

(1) Vaidlevate poolte nõusolekul on komisjonil vajaduse korral õigus tellida vaidlusaluse kauba või teenuse eksperdi hinnang. Eksperdi määramisel arvestab komisjon poolte arvamus. Ekspertiisi tähtaja määrab komisjon kokkuleppel eksperdiga.

(2) Eksperdiarvamus saadetakse mõlemale vaidlevale poolele. Kaubale või teenusele eksperdi hinnangu andmisega seotud kulud tasub vastavalt komisjoni otsusele vaidluses kaotajaks jäänud pool.

(3) Komisjonil on õigus jaotada kaubale või teenusele eksperdi hinnangu andmisega seotud kulud tarbija ja kaupleva vahel, kui vaidluses kaotajaks jäänud pool ei ole üheselt tuvastatav.

(4) Komisjonil on õigus tellida vaidlusalusele kaubale või teenusele eksperdi hinnangu andmine ka juhul, kui eksperdiarvamust taotleb üks vaidlevatest pooltest ja on nõus tasuma sellega seotud kulud.

§ 33. Komisjoni istungi protokoll

(1) Komisjoni istungi protokollib Tarbijakaitseameti ametnik, kes ei kuulu komisjoni koosseisu.

(2) Komisjoni istungi protokollis kajastatakse vaidluse seisukohalt olulisi andmeid.

(3) Komisjoni istungi protokollile märgitakse:

- 1) istungi toimumise kuupäev ja koht;
- 2) istungi alguse ja lõpu kellaaeg;
- 3) komisjoni liikmete nimed, istungi juhataja ja protokollija nimi;
- 4) vaidluse poolte nimed;
- 5) andmed vaidluse poolte ilmumise kohta;
- 6) poolte seletuste, nõudmiste ja vastuväidete põhisisu;
- 7) andmed dokumentaalsete tõendite tutvustamise kohta;
- 8) protokollile allakirjutamise kuupäev.

(4) Protokollile kirjutavad alla komisjoni esimees ja protokollija.

4. jagu

Komisjoni otsus ja selle täitmine

§ 34. Otsuse tegemine

- (1) Komisjon teeb otsuse kaebuse läbivaatamise päevast alates viie tööpäeva jooksul. Otsuse tegemise juures viibivad ainult komisjoni liikmed.
- (2) Komisjoni otsus peab olema põhjendatud ning põhinema seadusel ja muudel õigusaktidel. Otsuse tegemisel hindab komisjon kõiki tõendeid igakülgset, täielikult ja objektiivselt.
- (3) Otsus tehakse lihthäälteenamusega. Vähemusse jäänud komisjoniliikmel on õigus eriarvamusele.
- (4) Komisjoni liikmel ei ole õigust jääda erapooletuks.

§ 35. Otsuse vormistamine

- (1) Otsus vormistatakse kirjalikult ja see koosneb sissejuhatausest, kirjeldavast osast, komisjoni põhjendusest ja resolutsioonist. Otsusele kirjutavad alla kõik komisjoni liikmed.
- (2) Otsuse sissejuhatauses märgitakse otsuse tegemise aeg ning poolte nimed.
- (3) Otsuse kirjeldavas osas esitatakse tarbija nõue ja teise poole vastuväited.
- (4) Otsuse põhjendavas osas märgitakse komisjoni tuvastatud asjaolud ja tõendid ning neile tuginevad komisjoni järeldused, samuti õigusaktid, mida komisjon on kohaldanud.
- (5) Otsuse resolutsioonis esitatakse komisjoni seisukoht avalduse rahuldamise, osalise rahuldamise või rahuldamata jätmise kohta.

§ 36. Otsuse teatavaks tegemine

- (1) Otsuse ärakiri saadetakse pooltele posti teel väljastusteatega tähtkirjaga kahe tööpäeva jooksul, alates otsuse tegemise päevast.
- (2) Komisjoni otsus avaldatakse Tarbijakaitseameti veebilehel kahe tööpäeva jooksul pärast seda, kui komisjoni liikmed on otsuse allkirjastanud.

§ 37. Otsuse täitmine

- (1) Komisjoni otsus täidetakse ühe kuu jooksul, alates komisjoni otsuse ärakirja saamise päevale järgnevast päevast, kui otsuses ei ole määratud teist tähtaega.
- (2) Otsuse täitmisest teavitab kaupleja kirjalikult Tarbijakaitseametit.
- (3) Kui komisjoni otsusega ei nõustuta ja seda ei täideta, võivad vaidlevad pooled pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.
[RT I 2005, 71, 547- jõust. 08.01.2006]
- (4) Komisjoni otsuse täitmata jätmise korral on Tarbijakaitseametil õigus tarbija nõusolekul pöörduda tarbija esindajana sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse, kui vaidlus on oluline seaduse või muu õigusakti kohaldamise ja tarbijate üldise huvi seisukohalt.
[RT I 2005, 71, 547- jõust. 08.01.2006]

6. peatükk RIIKLIK JÄRELEVALVE

[RT I, 13.03.2014, 4- jõust. 01.07.2014]

§ 38. Riiklik järelevalve

[RT I, 13.03.2014, 4- jõust. 01.07.2014]

Riiklikku järelevalvet käesoleva seaduse ja teiste õigusaktide alusel tarbijale antud õiguste tagamise üle teostab Tarbijakaitseamet.

(2) Riiklikku järelevalvet tarbijale osutatava teenuse terviseohutuse ja puudusega kauba müügile kehtestatud nõuete täitmise üle teostab Terviseamet.

(3) Riiklikku järelevalvet tarbijale pakutavate kaupade ja osutatavate teenuste hinna avaldamise nõuete ning kauba märgistuse ja kasutusjuhendi suhtes kehtestatud nõuete täitmise üle oma haldusterritooriumil teostab valla- või linnavalitsus.

[RT I, 13.03.2014, 4- jõust. 01.07.2014]

§ 39. Riikliku järelevalve erimeetmed

[RT I, 13.03.2014, 4- jõust. 01.07.2014]

(1) Tarbijakaitseamet ja Terviseamet võivad käesolevas seaduses sätestatud riikliku järelevalve teostamiseks kohaldada korraaitseaduse §-des 30, 31, 32, 49, 50, 51, 52 ja 53 sätestatud riikliku järelevalve erimeetmeid korraaitseaduses sätestatud alusel ja korras.

(2) Kohalik omavalitsus võib käesolevas seaduses sätestatud riikliku järelevalve teostamiseks kohaldada korraaitseaduse §-des 30, 31, 32, 49, 50 ja 51 sätestatud riikliku järelevalve erimeetmeid korraaitseaduses sätestatud alusel ja korras.

[RT I, 13.03.2014, 4- jõust. 01.07.2014]

§ 39¹. Riikliku järelevalve erisused

(1) Korraaitseorgan võib peatada tarbijale ohtliku kauba või teenuse pakkumise ja müügi, kasutades vajaduse korral pitseerimist või plommimist.

(2) Tarbijakaitseametil on õigus teha vajaduse korral kontrolloste.

(3) Tarbijakaitseametil on õigus võtta tasuta kauba näidis ja vajaduse korral tellida ekspertiisi. Ekspertiisi kulud kannab Tarbijakaitseamet. Kui tuvastatakse, et kaup ei vasta nõuetele, hüvitab ettevõtja ekspertiisi dokumentaalselt tõendatud kulud.

[RT I, 13.03.2014, 4- jõust. 01.07.2014]

§ 40. Järelevalve teostaja ettekirjutus

[Kehtetu -RT I, 13.03.2014, 4- jõust. 01.07.2014]

§ 41. Tarbijate kollektiivseid huve kahjustava tegevuse lõpetamine

(1) Tarbijate kollektiivseid huve kahjustava tegevuse lõpetamiseks ja sellisest tegevusest hoidumiseks võib Tarbijakaitseameti peadirektor või tema volitatud ametiisik teha ettekirjutuse või Tarbijakaitseamet võib pöörduda Eesti Vabariigi nimel hagiga kohtusse.

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(2) Kollektiivseid huve kahjustavaks tegevuseks on mis tahes tegu, mis riivab määratlemata arvu tarbijate ühiseid huve ja on vastuolus käesolevas seaduses, võlaõigusseaduses ja teistes seadustes sätestatuga, eeskätt ebaausa kauplemisvõtte kasutamine või selle kasutamise kavatsus.

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(3) [Kehtetu -RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(3¹) [Kehtetu -RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(4) Ettekirjutus tehakse kauplejale teatavaks ning antakse kätte allkirja vastu või saadetakse talle posti teel väljastusteatega tähtkirjaga kahe tööpäeva jooksul, alates ettekirjutuse tegemise päevast.

(5) Tarbijakaitseameti peadirektori või tema volitatud ametiisiku tehtud ettekirjutuse täitmine on kauplejale kohustuslik. Ettekirjutuse vaidlustamine ei vabasta kauplejat selle täitmisest, välja arvatud juhul, kui kohus on otsustanud teisiti.

[RT I, 13.03.2014, 4- jõust. 01.07.2014]

(6) [Kehtetu -RT I, 13.03.2014, 4- jõust. 01.07.2014]

§ 41¹. Võlaõigusseaduse sätetega vastuolus oleva tarbijate kollektiivseid huve kahjustava tegevuse lõpetamine

(1) Tarbijakaitseameti peadirektor või tema volitatud ametiisik võib teha ettekirjutuse ja nõuda kauplejalt, kes on rikkunud võlaõigusseaduse §-des 14¹, 48 ja 48¹, § 49 lõikes 2³; §-des 54–55¹, § 56 lõikes 2⁴, §-des 62¹, 62², 380, 403¹–404¹, 406–408, 417¹, 418, 711, 711¹, 727, 727¹ ja 867–870 sätestatud teavitamiskohustusi, rikkumise lõpetamist ja edasisest rikkumisest hoidumist.

[RT I, 31.12.2013, 1- jõust. 13.06.2014]

(1¹) Tarbijakaitseameti peadirektor või tema volitatud isik võib teha ettekirjutuse ja nõuda kauplejalt, kes on rikkunud võlaõigusseaduse §-des 28¹, 113² ja 406² sätestatud, rikkumise lõpetamist ja edasisest rikkumisest hoidumist.

[RT I, 11.03.2015, 1- jõust. 01.10.2015]

(2) Tarbijakaitseamet võib pöörduda Eesti Vabariigi nimel hagiga kohtusse ning nõuda kauplejalt tarbijate õiguste rikkumise lõpetamist ja rikkumisest hoidumist võlaõigusseaduse §-de 45, 50, 61, 236, 387, 420, 656, 733¹⁴ ja 881 kohaselt.

[RT I 2010, 2, 3- jõust. 22.01.2010]

(3) Enne hagiga kohtusse pöördumist teavitab Tarbijakaitseamet kauplejat kohtusse pöördumise kavatsusest ja võimaldab tal selle suhtes seisukohta avaldada.

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(4) Käesoleva paragrahvi Tarbijakaitseameti peadirektorile või tema volitatud ametiisikule antud õigusi kohaldatakse Finantsinspektsiooni juhatusele või tema volitatud ametiisikule krediidiandjate ja -vahendajate üle järelevalve teostamisel krediidiandjate ja -vahendajate seaduses sätestatud õiguste ja kohustuste ulatuses.

[RT I, 19.03.2015, 4- jõust. 29.03.2015]

§ 42. Tarbijate kollektiivseid huve kahjustava piiriülese tegevuse lõpetamine

(1) Käesoleva paragrahvi sätteid kohaldatakse juhul, kui Euroopa Liidu ühes liikmesriigis tegutseva kaupleja tegevus on vastuolus teatud direktiivide sätetega sellistena, nagu need on kehtestatud liikmesriigis kohaldatavates õigusaktides, ning rikkumise tagajärjed ilmnevad teises liikmesriigis.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud direktiivide loetelu kehtestab [valdkonna eest vastutav minister](#) oma määrusega.

(3) Euroopa Liidu Ametlikes Teadaannetes avaldatud liikmesriikide asutustel ja organisatsioonidel on õigus taotleda Tarbijakaitseametilt hagi esitamist või ettekirjutuse tegemist või esitada ise hagi Eestis tegutseva kaupleja sellise tegevuse lõpetamiseks, mis on vastuolus käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud direktiivide sätetega sellistena, nagu need on kehtestatud Eestis kohaldatavates õigusaktides, ning mis kahjustab selle liikmesriigi tarbijate kollektiivseid huve.

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(4) [Valdkonna eest vastutav ministern](#)imetab kooskõlastatult asjaosaliste ministritega Eesti asutused ja organisatsioonid, kellel on õigus taotleda Euroopa Liidu liikmesriigis tegutseva kaupleja sellise tegevuse lõpetamist, mis on vastuolus käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud direktiivide sätetega sellistena, nagu need on kehtestatud liikmesriigi õigusaktides, ning mis kahjustab tarbijate kollektiivseid huve Eestis.

§ 42¹. Tarbijakaitsealane koostöö

(1) Euroopa Liidu liikmesriikides tarbijate huve kaitsvate õigusaktide jõustamise eest vastutavaks määratud pädevate asutuste vaheline koostöö toimub Euroopa Parlamendi ja Nõukogu (EÜ) määruse nr 2006/2004 tarbijakaitseaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (tarbijakaitsealase koostöö määrus) kohaselt (ELT L 364, 9.12.2004, lk 1–11).

(2) Kontaktasutuseks käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud määruse rakendamisel on Tarbijakaitseamet.

(3) [Valdkonna eest vastutav ministern](#)imetab kooskõlastatult asjaosaliste ministritega käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud määruse rakendamise eest vastutavad pädevad asutused.

(4) Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium teatab Euroopa Komisjonile ja teistele liikmesriikidele käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud määruse rakendamise eest vastutavaks nimetatud pädevad asutused ning ühtse kontaktasutuse.

[RT I 2005, 71, 547- jõust. 08.01.2006]

7. peatükk

VASTUTUS

§ 43.–§ 44. [Kehtetud -RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]

§ 45. Kauba või teenuse omaduste, kasutamistingimuste ja garantii kohta teabe andmise või hinna avaldamise nõuete rikkumine

(1) Kaupleja poolt kauba või teenuse omaduste, kasutamistingimuste ja garantii kohta teabe andmise või hinna avaldamise nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 100 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 2000 eurot. [RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 46. Kauba või kauba müügi või teenuse osutamise suhtes kehtestatud nõuete rikkumine

(1) Kaupleja poolt kauba realiseerimistähtaja, märgistuse või kasutusjuhendi suhtes kehtestatud nõuete või kauba või teenuse garantii suhtes kehtestatud nõuete, samuti teiste kaubale või teenusele või kauba müügile esitatavate nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 200 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 2600 eurot. [RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 47. Tarbija petmine

(1) Kaupleja poolt tarbijale kauba müümisel või teenuse osutamisel:
1) alakaalumise, alamõõtmise või valearvutamise;
2) kinnitatud tariifidest või kokkulepitud või teavitatud hindadest kinni pidamata jätmise või
3) kauba või teenuse omaduste, hinna või päritolu kohta tõese eestikeelse teabe andmata jätmise või varjamise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 100 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 2000 eurot. [RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 47¹. Ebaausate kauplemisvõtete kasutamise keelu rikkumine

(1) Kaupleja poolt ebaausate kauplemisvõtete kasutamise keelu rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 10 000 eurot. [RT I, 12.07.2014, 1- jõust. 01.01.2015]

§ 47². Seadusliku maksevahendi vastuvõtmisest keeldumine

(1) Euro kasutusele võtmise seaduse §-s 2 ja § 3 lõikes 2 sätestatud ulatuses seadusliku maksevahendi vastuvõtmisest keeldumise eest kauba müügil või teenuse eest tasumisel – karistatakse rahatrahviga kuni 200 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 2000 eurot. [RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 47³. Vastutustundliku laenamise põhimõtte rakendamata jätmine

(1) Võlaõigusseaduse §-s 403² sätestatud vastutustundliku laenamise põhimõtte rakendamata jätmise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot. [RT I, 12.07.2014, 1- jõust. 01.01.2015]

§ 47⁴. Krediidid kulukuse määra ülempiiri ja tarbijalt nõutavate sissenõudmiskulude hüvitamise piirangute rakendamata jätmise

(1) Võlaõigusseaduse §-s 406² sätestatud krediidid kulukuse ülempiiri või võlaõigusseaduse §-s 113² sätestatud tarbijalt nõutavate sissenõudmiskulude hüvitamise piirangute järgimata jätmise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.
[RT I, 11.03.2015, 1- jõust. 01.10.2015]

§ 48. Menetlus

(1) [Kehtetu -RT I, 12.07.2014, 1- jõust. 01.01.2015]

(2) Käesoleva seaduse §-des 45–47 sätestatud väärtegade kohtuväline menetleja on:

1) Tarbijakaitseamet;

[RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]

2) Terviseamet;

[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

3) valla- või linnavalitsus.

[RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]

(3) Käesoleva seaduse §-des 47¹–47⁴ sätestatud väärtegade kohtuväline menetleja on Tarbijakaitseamet.
[RT I, 11.03.2015, 1- jõust. 01.10.2015]

8. peatükk RAKENDUSSÄTTED

§ 49.–§ 52. [Käesolevast tekstist välja jäetud.]

§ 52¹. Hinna avaldamise erisused

2010. aasta 1. juunist kuni 31. juulini võib kaupleja Tallinnas asuvas tegevuskohas kauba lõpphind olla suurem kaubale või selle müügipakendile märgitud või kauba vahetusse lähedusse välja pandud müügihinnast või ühikuhinnast ning teenuse lõpphind olla suurem teenuse osutamise kohta välja pandud pakutavate teenuste hinnakirjas või teenuse hinna arvutamise aluseid kirjeldavas muus dokumendis märgitud müügihinnast või ühikuhinnast kuni 1 protsent, kui kaupleja teenindussaali sissepääsu või kassa juurde on välja pandud vastav informatsioon.

[RT I 2010, 24, 117- jõust. 01.06.2010]

§ 53. Seaduse jõustumine

(1) Käesolev seadus jõustub 2004. aasta 15. aprillil.

(2) Käesoleva seaduse § 42 jõustub Eesti ühinemisel Euroopa Liiduga.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv) (ELT L 149, 11.06.2005, lk 22–39).
[RT I 2007, 56, 375- jõust. 12.12.2007]